

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3Tos/119/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6215010121
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6215010121.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoj Sendeckého a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Jozefa Ryanta, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27. januára 2016, v trestnej veci odsúdeného N. Y., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1,2 písm. d) Tr. zák., o sťažnosti odsúdeného, proti uzneseniu Okresného súdu vo Veľkom Krtíši zo dňa 16.11.2015 sp.zn. 3Nt/10/2015 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného N. Y. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu vo Veľkom Krtíši zo dňa 16.11.2015 sp.zn. 3Nt/10/2015 súd návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol, a to pre nesplnenie podmienok obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom obhajcu sťažnosť odsúdený N. Y.. V písomných dôvodoch sťažnosti okrem iného uviedol, že s rozhodnutím súdu prvého stupňa sa nemôže stotožniť, pretože podľa jeho názoru okresný súd nesprávne vyhodnotil ním tvrdenú skutočnosť, že zákonný sudca I.. I. D. bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin, čím bola splnená podmienka na obnovu konania. Zdôraznil, že Trestný poriadok na povolenie obnovy konania nevyžaduje odvolanie sudcu z funkcie, avšak na takýto postup postačuje spáchanie trestného činu zo strany sudcu. Ako bezpredmetné považuje tvrdenie, že nedošlo k uznaniu odsudzujúceho rozsudku Okresného súdu Frydek - Místek a Krajského súdu v Ostrave v roku 2011. Okrem toho poznamenal, že kolégium Najvyššieho súdu SR toto odsúdenie sudcu I.. I. D. ako dovolací dôvod uznalo a preto rozhodnutie je záväzné a dôvodné aj v jeho konaní.

Navrhol krajskému súdu, aby uznesenie Okresného súdu Veľký Krtíš sp.zn. 3Nt/10/2015 zo dňa 16.11.2015 zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie alebo aby rozhodol sám, že jeho návrh na povolenie obnovy konania uzná ako dôvodný a obnovu konania v jeho trestnej veci povolí.

Na verejnom zasadnutí tak obhajca odsúdeného, ako aj odsúdený zotrval na podanom návrhu.

Okresná prokurátorka navrhla na verejnom zasadnutí návrh odsúdeného zamietnuť, nakoľko neboli splnené podmienky na povolenie obnovy konania.

Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia. Týmto postupom zistil, že sťažnosť odsúdeného je prípustná a bola podaná oprávnenou osobou (§ 183 ods. 1, ods. 2, § 186 ods. 1 Tr. por.) a aj v zákonnej lehote (§ 187 ods. 1 Tr. por.).

Na základe tohto postupu odvolací súd zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je správne a zákonné.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por., obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Odvolací súd zdôrazňuje, že konanie o povolení obnovy konania sa obmedzuje na zistenie, či vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy uvedené v citovanom ustanovení. V konaní o povolení obnovy konania nemôže súd preskúmavať, či sa súd pri preskúvaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a s obhajobou odsúdeného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní a podobne. V konaní o povolení obnovy konania nemôže súd preskúmavať vec a správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd neznáme, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozsudku a môžu odôvodniť iné rozhodnutie, než aké bolo urobené v pôvodnom konaní. Povinnosťou súdu v konaní o povolení obnovy konania je teda skúmať správnosť právoplatného rozsudku v tom rozsahu, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú také závažné, že odôvodňujú zásah do právoplatnosti a nezmeniteľnosti rozsudku, vydaného súdom v pôvodnom konaní. Skutočnosťou skôr neznámou v zmysle citovaného ustanovenia je potrebné rozumieť určitý objektívne existujúci jav, ktorý v tej istej veci je dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Dôkaz predtým neznámy môže byť taký dôkaz, ktorý v pôvodnom konaní nebol vykonaný alebo taký, ktorý sice bol v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom. Existenciu nových skutočností v konaní o povolení obnovy konania je potrebné zároveň preukázať.

V konaní o obnove konania sa teda nepreskúmava zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutie, ale posudzuje sa výlučne otázka, či nové skutočnosti alebo dôkazy skôr neznáme v spojení s dôkazmi už vykonanými, môžu odôvodniť iné, než pôvodné právoplatné rozhodnutie o vine a treste. Súd teda nemôže bez ďalšieho prevziať nové skutočnosti či dôkazy bez toho, aby ich hodnotil vo vzťahu ku skutočnostiam a dôkazom, z ktorých vzišlo pôvodné skutkové zistenie. Nie každá nová skutočnosť, či už dôkaz, sú tak spôsobilé vyvolať následky, predvídané v § 394 ods. 1 Tr. por. (viď aj ÚS ČR 19/2004).

Súd prvého stupňa, ktorý návrh na povolenie obnovy konania zamietol v zmysle § 399 ods. 2 Tr. por. svoj postup odôvodnil tým, že podľa jeho názoru na verejnom zasadnutí nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania. Ďalej dodal, že skutočnosť, že právoplatné odsúdenie sudcu I. I. D. súdom v ČR na základe rozsudku Okresného súdu Frýdek - Místek z 19.01.2011 sp.zn. 5T/113/2010 nespôsobuje nezákonnosť trestného konania, vedeného na Okresnom súde Veľký Krčín pod sp.zn. 8T/125/2010, pričom poukázal na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR sp.zn. Tpj/62/2015 z 29.09.2015, ktoré prekonalo rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Tdo/8/2015 z 23.02.2015. Poznamenal, že odsúdený sa mylne domnieva, že skutočnosť právoplatného odsúdenia zákonného sudcu, ktorý prejednával jeho trestnú vec, vedenú pod sp.zn. 8T/125/2010 na Okresnom súde Veľký Krčín spôsobuje nezákonnosť celého trestného konania, pretože u uvedeného sudcu nedošlo k zániku jeho funkcie. Okrem toho v čase vyhlásenia rozsudku nemal prerušený, ani dočasne pozastavený výkon svojej funkcie, a preto bol oprávnený a zároveň aj povinný vykonávať svoju funkciu počas jej trvania. Súčasne poukázal tiež na to, že v danom prípade nedošlo k uznaniu odsudzujúceho rozsudku Okresného súdu Frýdek - Místek a Krajského súdu v Ostrave z roku 2011 pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 274 Tr. zák., nakoľko absentovala obojstranná trestnosť tohto konania v čase rozhodovania sudcu, a preto nemohlo nastúpiť trestné stíhanie dotknutej osoby za uvedený trestný čin orgánmi Slovenskej republiky.

S týmto názorom súdu prvého stupňa sa odvolací súd v plnej miere stotožnil a keďže uvedené odôvodnenie je správne a v podstate aj vyčerpávajúce, odvolací súd v podrobnostiach naň odkazuje.

Nemožno súhlasiť s názorom sťažovateľa, že kolégium Najvyššieho súdu SR odsúdenie sudcu I.. M.V. ako dovolací dôvod uznalo, teda, že predmetné rozhodnutie je záväzné a dôvodné aj v konaní sťažovateľa.

Práve naopak, v stanovisku trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.09.2015, číslo 95/2015, sa doslova uvádza, že ak u dotknutého sudcu nedošlo ku zániku funkcie, ani k jej prerušeniu alebo dočasnému pozastaveniu, nie je na základe okolností použitých senátom 1Tdo/8/2015 dôvod na zrušenie jeho rozhodnutí v riadnom, ani mimoriadnom opravnom konaní. Okrem toho v predmetnom stanovisku trestnoprávneho kolégia je doslova uvedené, že sudca Okresného súdu vo Veľkom Krtíši I.. M.V. bol spôsobilý rozhodovať v posudzovanej trestnej veci.

V súhrne teda bolo konštatované, že ak nedošlo u sudcu k prerušeniu výkonu funkcie, sudca bol povinný vykonávať funkciu sudcu, poukazujúc na článok 148 ods. 2 Ústavy, § 24 Zákona o sudcoch.

Okrem toho v predmetnom stanovisku bolo poukázané na ust. § 7 ods. 2 Tr. zák., ako aj na ust. § 371 ods. 1 písm. e) Tr. por., pričom ani v týchto súvislostiach nebola konštatovaná prekážka výkonu funkcie sudcu v súvislosti s jeho rozhodovacou činnosťou.

Keďže sťažnosť odsúdeného dôvodná nebola, krajský súd ju postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.